

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700591999152.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Anmeldelsen, der er usigneret, karakteriserer først Goldschmidt som digter. Den anbringer ham blandt de interessante, dvs. dem, hvis styrke ikke ligger i den storslåede opfattelse af helheder, men i den åndrige opfattelse af enkeltheder. Goldschmidts romaner i almindelighed menes at have noget mosaikagtigt over sig, som om de er frembragt ved en sindrig kombination af detaljer. »Dette er ikke ubetinget en Mangel, men det er et Særkjende«, forsikrer anmelderen, idet han dog samtidig hævder, at *Arvingen* har sin styrke i noget andet og mere end det interessante. I første halvdel virker *Arvingen* let uklar og forvirrende, fordi de mange åndrigt opfattede enkeltheder ikke peger noget bestemt sted hen. Læseren kan her mene at stå over for et sidestykke til Hans Egede Schacks *Phantasterne* (1857). Men i anden halvdel samles trådene, idet kærlighedshistorien mellem Axel og Astrid giver romanen holdning og form. Kærlighedshistorien er sjælen i *Arvingen*, og den er beskrevet med en lidenskab, der dog samtidig er ren, en kraft, der samtidig er behersket, som hos elskereren, der holder vejret i beundring for sin elskede. Efter anmelderens mening er det denne skildring, der giver *Arvingen* en dybere ro og fylde, end man ellers er vant til i Goldschmidts værker.